

[Nathalie Lind]

tager udsagn fra justitsministeriets lovkontor som den højeste juridiske videnskab.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil blot sige en enkelt ting yderligere. Jeg har sagt, at vi stemmer imod, og jeg har sagt, at det var, fordi vi fandt, at forslaget var ude af balance; men de mange bemærkninger, der er gjort senere fra venstre side af salen, gør, at jeg skal understrege, at der er mange gode ting, der her kommer igennem, og vi havde haft lyst til at stemme for disse. Vi beklager dybt, at vi ikke har fået den rette balance, som vi finder der bør være, og som vi også mente at regeringen egentlig ville være indstillet på at finde frem til, om end vi skulle have drøftet forholdet lidt mere. Jeg synes, der mangler en balance mellem den enkeltes ret og hensynet til de mange. En gang imellem må man af hensyn til de mange, næsten os alle, give politiet muligheder for at opklare sager. Det er en af grundene til, at vi altså ikke kan stemme for dette lovforslag. Jeg har sagt, at jeg beklager det, og jeg håber på, at det gøres muligt senere hen at få taget disse ting op på ny, således at vi kan enes om at gennemføre det, der kan skabe den balance, som vi gerne ser i retsplejeloven.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil da godt sige til justitsministeren, at det netop er de partier, der har sat sig ind i lovforslaget, der stemmer imod det, og jeg synes, justitsministeren skulle forhøre sig lidt om i sin egen gruppe, hvor mange der overhovedet ved, hvad det er for et lovforslag, de stemmer for.

Forsvarerassistancen udvides formelt – det sker, som det er blevet sagt af flere ordførere, netop på områder, hvor man i praksis allerede har formået at få denne udvidelse – men i de afgørende situationer, dér, hvor man virkelig har brug for at have en forsvarer, man har tillid til, ved ransagning, ved efterforskningen og under retssagen i en sag, der vedrører statens sikkerhed eller forholdet til fremmede magter, kan man ikke få en forsvarer, som man har tillid til, og som man ved varetager éns sag.

Der ligger heri efter vor opfattelse et brud på den konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som den danske regering har

ratificeret, og som er tiltrådt af FN i 1966. Ministeren har ikke følt grund til at få undersøgt, om der virkelig sker et brud her. Hvad var det, ministeren sagde til mig en dag i gangen, at det skulle vi jo ikke have en eller anden universitetsprofessor til at undersøge. Det var altså tilstrækkeligt, at det er justitsministeriets embedsmænd, som selv har siddet og udfærdiget lovforslaget, der skal undersøge, hvorvidt det er i overensstemmelse med FN-konventionen.

Jeg vil godt sige til hr. Glistrup, at hr. Glistrups opfattelse af, hvad der er bagateller, og hvad der er det stik modsatte, stemmer ikke altid helt overens med andres. Derfor kan det ikke undre, at man også i denne situation har en forskellig opfattelse af, hvad der er detaljer, og hvad der er det stik modsatte. Jeg kan bare nævne sådan noget som skattepligtig indkomst. Der har vi heller ikke helt den samme opfattelse af, hvad der er en detalje, og hvad der er en væsentlig ting.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der har været talt meget om forringelser, og der har været talt meget om, at den valgte forsvarer nu ikke kan optræde ved siden af den beskikkede, men jeg vil gerne understrege heroppefra nogle kendsgerninger om disse ting. Hvem er det, der vælger forsvarer? Det er jo ikke den almindelige borger, der har råd til det. Her kom der en rigtig bemærkning fra hr. Glistrup. Det er jo de rige. Jeg kan godt forstå, at man trækker dette frem, men det er ikke rimeligt ikke at gøre opmærksom på, at det er kystbanesocialister og andre rige i dette land, man så taler for.

Når man uden videre henviser til § 745 og § 748, hvorefter man ikke kan komme til visse papirer fra forsvarerens side, så er der vel grund til at understrege, at det drejer sig om efterforskningen. Der må dog være en vis rimelighed i, hvordan man argumenterer heroppefra.

Jeg vil gerne til hr. Wilhjelm sige, at hvis jeg har brugt udtrykket »overtalt til at slæbe med« om VS' holdning i al almindelighed, så er det ikke det, jeg har ment. Jeg mener, jeg sagde, at vi kunne overtale de fire partier til at samles om ændringer af retsplejeloven efter vestlige, ikke-socialistiske idealer. Det var det, jeg var glad for at vi kunne blive enige om. Hr. Wilhjelm har da ret i – og det kan